

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27Sa/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6016201067
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6016201067.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Antalovou v právnej veci žalobcu: N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L. proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy, Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2016/033204-2, DD zo dňa 02.12.2016 takto

rozhodol:

Rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy Banská Bystrica č. OU-BB-OVBP2-2016/033204-2,DD zo dňa 02.12.2016 a rozhodnutie Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 13.05.2016 z r u š u j e.
Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Administratívne konanie. Žalobca s manželkou podaním zo dňa 06.08.2015 doručeným Obci Poniky ako stavebnému úradu (ďalej aj „stavebný úrad“ alebo „prvostupňový orgán verejnej správy“) dňa 07.08.2015 v zmysle § 57 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) ohlásil drobnú stavbu plniacu doplnkovú funkciu k rodinnému domu na adrese Poľná 391/23, Poniky, zapísaného na LV č. XXX v k. ú. L.. Podľa ohlásenia drobná stavba nepresahuje zastavanú plochu 25 m² a bude slúžiť ako sklad záhradného náradia a palivového dreva. Jej vybudovanie je naplánované na parc. č. XXX/X vedenej ako zastavaná plocha v k. ú. C. L., okres X. X., Banskobystrický kraj, ktorej výlučnými vlastníkmi sú N. B. a X. B. spoluvlastníckym podielom 1/1. Obec Poniky ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 v spojení s § 98 Stavebného zákona vykonal dňa 22.09.2015 štátny stavebný dohľad na pozemku parc. KN-C č. XXX/X nachádzajúci sa vo dvore rodinného domu č. XXX/XX. V rámci štátneho stavebného dohľadu bolo zistené, že na stavbe „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“ na parc. č. XXX/X je zrealizovaná hrubá stavba s pôdorysom 4,80 m x 4,76 m s pokrytím drevenou výplňou, bez okien a dverí. V zápise je uvedené, že stavebníci začali so stavebnými prácami 01.05.2015, bez príslušného povolenia stavebného úradu. V zápise sa ďalej uvádza, že stavebný úrad vydá rozhodnutie o zastavení stavebných prác v zmysle § 102 Stavebného zákona, zakáže pokračovať vo všetkých stavebných prácach, v zmysle § 105 Stavebného zákona prejedná priestupok za nepovolenú stavebnú činnosť a na stavbe sa bude môcť pokračovať až po právoplatnom stavebnom povolení. Ďalej zápis obsahuje vyjadrenie žalobcu, že sa domnieval, že predmetnú stavbu mal ohlásenú ako drobnú stavbu. Predmetný zápis obsahuje o.i. vyhlásenie stavebníkov, t.j. aj žalobcu, že súhlasí so zápisom bez pripomienok a jeho podpis. Prílohu zápisu tvorí prezenčná listina a fotodokumentácia predmetnej drobnej stavby vyhotovená počas výkonu štátneho stavebného dohľadu. Stavebný úrad následne stavebníkov (žalobcu a jeho manželku) predvolal podaním č. 1091/2015 zo dňa 13.01.2016 na prejednanie priestupku na deň 29.01.2016 v stavebnej priestupkovej veci: uskutočňovanie stavby Sklad záhradného náradia a palivového dreva bez povolenia stavebného úradu podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona. Žalobca bol v predmetnom predvolaní poučený podľa § 74 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“). Predvolanie na prejednanie priestupku bolo žalobcovi

doručené do vlastných rúk 15.01.2016. Žalobca podaním z 18.01.2016 doručeným stavebnému úradu 18.01.2016 ospravedlnil svoju neúčasť na prejednaní priestupku „z vážneho a neodkladného dôvodu“. Stavebný úrad následne žalobcu (i jeho manželku) opätovne predvolal na prejednanie priestupku na deň 07.04.2016 podaním č. 1091/2015 zo dňa 21.03.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené 29.03.2016. Žalobca podaním z 05.04.2016, doručeným stavebnému úradu 06.04.2016, ospravedlnil neúčasť na prejednaní priestupku „z vážneho a neodkladného dôvodu uvedeného v prílohe“, pričom prílohu tvorí potvrdenie vydané Slovenskou autobusovou dopravou Zvolen a.s., závod Detva o tom, že žalobca dňa 04.04.2016 nastúpil na povinné školenie, ktoré bude ukončené 08.04.2016. Z administratívneho spisu vyplýva, že manželka žalobcu sa na prejednanie priestupku dňa 07.04.2016 dostavila, avšak vzhľadom na to, že stavebnému úradu oznámila, že je zamestnankyňou Krajského riaditeľstva Policajného zboru Banská Bystrica, stavebný úrad začaté priestupkové konanie voči nej rozhodnutím č. 510/2016 z 25.04.2016 zastavil a jej priestupkovú vec listom č. 509/2016 z 25.04.2016 postúpil Krajskému riaditeľstvu PZ Banská Bystrica na disciplinárne konanie. Stavebný úrad opätovne predvolal žalobcu na prejednanie priestupku na deň 22.04.2016 podaním č. 1091/2015 zo dňa 08.04.2016, ktoré žalobca prevzal 13.04.2016. Žalobca podaním doručeným stavebnému úradu 22.04.2016 ospravedlnil svoju neúčasť na prejednaní priestupku zo zdravotných dôvodov, pričom toto svoje podanie doplnil podaním doručeným stavebnému úradu 25.04.2016, prílohou ktorého bol lekársky predpis vystavený všeobecnou lekárkou. Stavebný úrad následne podaním č. 1091/2015 zo dňa 25.04.2016 žalobcu predvolal na prejednanie priestupku na deň 13.05.2016. Z originálu doručky pripojenej k predvolánke vyplýva, že dňa 28.04.2016 bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie zásielky, opakované doručenie bolo vykonané 29.04.2016 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Žalobca potvrdil príjem písomnosti 20.05.2016. Stavebný úrad dňa 13.05.2016 vyhotovil Zápisnicu z ústneho prejednaní priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona sp. zn. Oc.ú.-1091/2015, z ktorej vyplýva, že priestupok bol prejednaný v neprítomnosti obvineného z priestupku - žalobcu. V zápisnici sa uvádza, že obvinený sa na základe predvolania, ktoré prevzal dňa 02.05.2016 na prejednanie priestupku nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súčasťou zápisnice je rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 13.05.2016, podľa ktorého bol žalobca uznaný vinným v priestupkovej veci podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona a bola mu uložená pokuta vo výške 200 €. Následne prvostupňový orgán verejnej správy (stavebný úrad) vydal rozhodnutie č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 24.08.2016, z ktorého vyplýva, že stavebný úrad na ústnom pojednávaní konanom dňa 13.05.2016 vo veci stavebného priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona rozhodol v neprítomnosti obvineného v zmysle § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch tak, že obvinený z priestupku N. B. (žalobca) sa uznáva vinným zo spáchania stavebného priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 01.05.2015 začal uskutočňovať novostavbu - sklad záhradného náradia a palivového dreva s rozmerom 4,80 m x 4,76 m na pozemku parc. KN-C č. XXX/X v k. ú. C. L. bez písomného ohlásenia drobnej stavby stavebnému úradu, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona vo výške 200 €. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy spojené s prejednávaním priestupku vo výške 16 €. Predmetné rozhodnutie stavebného úradu bolo žalobcovi doručené 07.09.2016. Proti predmetnému prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu z 24.08.2016 podal žalobca odvolanie, ktoré bolo doručené stavebnému úradu 12.09.2016. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/029691-2, DD zo dňa 21.10.2016 tak, že rozhodnutie Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 24.08.2016 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový orgán verejnej správy nepostupoval v súlade s platnou právnou úpravou a to so Zákonom o priestupkoch a so Správnym poriadkom, pretože uložil žalobcovi povinnosť uhradiť trovy konania spojené s prejednaním priestupku na účet Ministerstva dopravy a regionálneho rozvoja SR, hoci výnos trov konania spojených s prejednaním priestupku je príjmom obce. Ďalej konštatoval, že v konaní o priestupku žalobcu stavebný úrad vydal rozhodnutie v rozpore s § 3 ods. 1, 2, § 32 ods. 1 a 2, § 46 Správneho poriadku a v rozpore s § 77 a § 79 ods. 5 Zákona o priestupkoch. O vine a sankcii za priestupok sa rozhoduje na ústnom pojednávaní, avšak stavebný úrad vydal písomné rozhodnutie o priestupku s dátumom 24.08.2016, hoci o vine a sankcii voči obvinenému rozhodol na ústnom pojednávaní dňa 13.05.2016. Žalovaný stavebnému úradu uložil, aby v novom konaní postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Stavebného zákona, Zákona o priestupkoch, ako aj Správneho poriadku, vo veci nanovo konal a rozhodol.

2. Prvostupňový orgán verejnej správy následne vydal rozhodnutie č. Oc.ú.-1091/2015 datované 13.05.2016, ktorým opätovne žalobcu uznal vinným zo spáchania stavebného priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 01.05.2015 začal

uskutočňovať novostavbu - sklad záhradného náradia a palivového dreva s rozmerom 4,80 m x 4,76 m na pozemku parc. KN-C č. XXX/X v k. ú. C. L. bez písomného ohlásenia drobnej stavby stavebnému úradu, za čo mu bola uložená podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona pokuta vo výške 200 € a zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy spojené s prejednaním priestupku vo výške 16 € na účet stavebného úradu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe ohlásenia drobnej stavby žalobcu a jeho manželky doručeného stavebnému úradu 07.08.2015 vykonal 22.09.2015 štátny stavebný dohľad na pozemku na parc. KN-C č. XXX/X nachádzajúci sa vo dvore rodinného domu č. XXX/XX. Zo štátneho stavebného dohľadu bol vyhotovený písomný zápis, ktorý je založený v priestupkovom spise. Prvostupňový orgán verejnej správy poukázal na výsledky zistenia zo štátneho stavebného dohľadu a na vyjadrenie žalobcu k týmto zisteniam tak, ako boli uvedené v bode 1 tohto rozsudku. Ďalej bol opísaný priebeh priestupkového konania tak, ako je uvedené v bode 1 tohto rozsudku s tým, že žalobca sa na priestupkové konanie (na prejednanie priestupku) opakovane nedostavil a to naposledy 13.05.2016, napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil, a preto prvostupňový orgán verejnej správy prejednal priestupkovú vec v jeho neprítomnosti. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že v priestupkovom konaní na základe vykonaného štátneho stavebného dohľadu dňa 22.09.2015, vykonanej ohliadky 07.04.2016 a fotodokumentáciou predmetnej stavby bolo jednoznačne preukázané, že žalobca začal 01.05.2015 uskutočňovať novostavbu - Sklad záhradného náradia a palivového dreva bez písomného ohlásenia drobnej stavby stavebnému úradu, v dôsledku čoho porušil ust. § 57 ods. 1 a 2 Stavebného zákona tým, že uskutočnenie stavby vopred písomne neohlásil stavebnému úradu a svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona. Ďalej stavebný úrad poukázal na vyjadrenie žalobcu počas výkonu štátneho stavebného dohľadu, ktorý sa k zistenému stavu (že je už postavená hrubá stavba - Sklad záhradného náradia a palivového dreva bez písomného ohlásenia drobnej stavby stavebnému úradu) vyjadril tak, že sa domnieval, že predmetnú stavbu má ohlásenú ako drobnú stavbu a k zistenému stavu nemal pripomienky. K písomným vyjadreniam žalobcu z 18.01.2016 a 05.04.2016, v ktorých žalobca oznámil stavebnému úradu neúčast' na prejednaní priestupku, a k jeho tvrdeniam, že nezačal stavebné práce na stavbe a že neexistuje stavba Sklad záhradného náradia a palivového dreva, prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že tieto tvrdenia považuje za účelové a nedôvodné, pretože predmetná hrubá stavba je v skutočnosti postavená, čo žalobca sám potvrdil pri výkone štátneho stavebného dohľadu. V odôvodnení prvostupňový orgán verejnej správy vymenoval dôkazy, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní o priestupku. V odôvodnení ďalej s poukazom na § 12 Zákona o priestupkoch uviedol, že pri určení druhu a výmery sankcie prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na mieru zavinenia páchatel'a priestupku, ako aj na to, že obvinený sa priestupku dopustil po prvýkrát. Na druhej strane zohľadnil, že obvinený spáchal priestupok úmyselne, hoci vedel, že svojim konaním poruší § 57 ods. 1 a 2 Stavebného zákona, pretože ako stavebník rodinného domu, ktorý postavil pred pár rokmi musel vedieť, že ako stavebník je povinný uskutočnenie drobnej stavby vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu a že stavbu môže uskutočniť len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti jej uskutočneniu nemá námietky. Vzhľadom na uvedené bola žalobcovi uložená pokuta na spodnej hranici (200 €), ktorá by ho mala vystríhať a viesť k tomu, aby v budúcnosti dôslednejšie dodržiaval povinnosti stanovené v Stavebnom zákone.

3. Žalobca proti predmetnému rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy datovanému 13.05.2016 podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/033204-2, DD zo dňa 02.12.2016 tak, že odvolanie ako neopodstatnené zamietol a napadnuté rozhodnutie Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 13.05.2016 potvrdil. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísal výrok prvostupňového rozhodnutia a uviedol (čiastočne) dôvody odvolania podaného žalobcom. Ďalej opísal priebeh a výsledky štátneho stavebného dohľadu a priestupkového konania, vrátane okolností doručovania zásielok žalobcovi, najmä zásielky obsahujúcej predvolanie na prejednanie priestupku dňa 13.05.2016, na ktoré sa žalobca bez ospravedlnenia nedostavil, v dôsledku čoho prvostupňový orgán verejnej správy prejednal priestupok v jeho neprítomnosti. Žalovaný poukázal na zápisnicu o prejednaní priestupku z 13.05.2016, z ktorej vyplýva, že prvostupňový orgán verejnej správy rozhodol na ústnom pojednávaní dňa 13.05.2016 tak, že žalobcu uznal za vinného zo spáchania priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona. Ďalej žalovaný poukázal na to, že prvostupňový orgán verejnej správy následne dňa 24.08.2015 vydal rozhodnutie č. Oc.ú.-1091/2015, ktorým žalobcu uznal vinným zo spáchania stavebného priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona a zaviazal ho nahradiť trovy konania vo výške 16 € na účet Ministerstva dopravy a regionálneho rozvoja SR. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie,

o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/029691-2, DD zo dňa 21.10.2016 tak, že rozhodnutie Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 24.08.2016 z dôvodu porušenia § 3 ods. 1, 2, § 32 ods. 1 a 2, § 46 Správneho poriadku, § 77 a § 79 ods. 5 Zákona o priestupkoch ako nezákonné zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že „po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia okresného úradu a vrátení spisového materiálu Obci Poniky, vydal stavebný úrad rozhodnutie č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 13.05.2016, v ktorom odstránil vyššie uvedené pochybenia“. Poukázal na ust. § 59 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, 2 a § 46 Správneho poriadku, § 54, § 57 ods. 1 a 2 a § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona a § 51 Zákona o priestupkoch a konštatoval, že z ust. § 54 Stavebného zákona vyplýva, že len právoplatné stavebné povolenie alebo oznámenie stavebného úradu v zmysle § 57 ods. 2 Stavebného zákona oprávňuje stavebníka začať vykonávať stavebné práce na stavbe. Ak stavebník začne so stavebnými prácami bez právoplatného stavebného povolenia alebo oznámenia stavebného úradu v zmysle § 57 ods. 2 Stavebného zákona, dopúšťa sa spáchania priestupku. Žalovaný ďalej poukázal na to, že sankcie za porušovanie stavebného poriadku občanmi vychádzajú z princípu zodpovednosti za zavinenie a sú odstupňované podľa závažnosti protiprávneho konania. Výšku pokuty určuje stavebný úrad podľa závažnosti konania v rámci určeného rozpätia, pričom prihliada na kritériá stanovené v § 12 Zákona o priestupkoch. Ďalej konštatoval, že stavebný úrad na základe vykonaného štátneho stavebného dohľadu, preskúmaním dostupných dokladov, ako aj prejednaním priestupku dospel k názoru, že vzhľadom k tomu, že obvinený z priestupku - stavebník začal uskutočňovať drobnú stavbu - sklad záhradného náradia a palivového dreva bez oznámenia stavebného úradu v zmysle § 57 ods. 2 Stavebného zákona, bola vina a naplnenie skutkovej podstaty spáchania priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona dostatočne preukázané. Žalovaný následne konštatoval, že na základe uvedených zákonných ustanovení stavebný úrad vo svojom konaní správne postupoval vo veci rozhodnutia o priestupku tým, že uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 01.05.2015 začal uskutočňovať novostavbu - Sklad záhradného náradia a palivového dreva s rozmerom 4,80 m x 4,76 m na pozemku parc. KN-C č. XXX/X v k. ú. C. L. bez písomného ohlásenia drobnej stavby stavebnému úradu, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona. Ďalej žalovaný konštatoval, že pri určení výšky sankcie a jej výmery správny orgán prihliadal na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný a na mieru zavinenia a určil výšku pokuty 200 €. Žalovaný sa v odôvodnení vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. K námietke smerujúcej k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu (pričom žalobca tvrdil, že predmetná stavba sa na pozemku žalobcu nenachádza, dňa 01.05.2015 žiadnu stavbu nezačal a na jeho pozemku sa nachádzajú len dve stavby rodinný dom a samostatne stojaca garáž, ktorá bola ako drobná stavba začatá 27.03.1998 a bola zhotovená na základe povolenia Okresného úradu v Banskej Bystrici z 27.01.1998) žalovaný uviedol, že pri objasňovaní a prejednávaní priestupku stavebný úrad vychádzal zo záverov štátneho stavebného dohľadu konaného dňa 22.09.2015, ktorým bolo zistené, že na pozemku žalobcu je zrealizovaná hrubá stavba, pričom so stavebnými prácami začali stavebníci dňa 01.05.2015 bez príslušného povolenia stavebného úradu a žalobca so zápisom zo štátneho stavebného dohľadu súhlasil a nemal k nemu pripomienky. K námietke, že priestupkové konanie bolo vedené v rozpore so zákonom a to s poukazom na upozornenie Okresnej prokuratúry Banská Bystrica žalovaný uviedol, že upozornenie okresnej prokuratúry z 09.06.2016 bolo podané z dôvodu, že stavebný úrad pri ústnom pojednávaní o priestupku nepostupoval v súlade so zákonom, keďže ústneho pojednávania sa zúčastnili osoby, ktoré boli bez procesného označenia, pričom uvedené pochybenie stavebný úrad pri novom prejednaní priestupku odstránil. K námietke, že ústne pojednávanie bolo začaté v neprítomnosti účastníka konania v rozpore so Zákonom o priestupkoch žalovaný s poukazom na § 74 ods. 1 veta druhá Zákona o priestupkoch uviedol, že zákon umožňuje prejednať vec v neprítomnosti obvineného, pričom neúčast' obvineného na prejednaní stavebného priestupku v dňoch 29.01.2016, 22.04.2016 a 13.05.2016 stavebný úrad považoval za účelovú s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za stavebný priestupok. K námietke, že žalobcovi bolo zamlčané miesto a čas ústneho pojednávania, pričom mu bolo poštou 20.05.2016 dodatočne doručené predvolanie na ústne pojednávanie, ktoré už prebehlo 13.05.2016, čím mu bola odopretá účasť v rozpore so zákonom, žalovaný uviedol, že stavebný úrad písomne, riadne a včas prostredníctvom Slovenskej pošty žalobcu predvolal na prejednanie priestupku na deň 13.05.2016, čoho dôkazom je predvolanie z 25.04.2016. Podľa predloženej doručovateľ Slovenskej pošty doručoval písomnosť žalobcovi prvý krát 28.04.2016 a opakovane 29.04.2016, pričom v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Žalobca si predvolanie prevzal na pošte až 20.05.2016 (po uplynutí odbernej lehoty na prebratie zásielky na pošte, t.j. po 18 kalendárnych dňoch). Žalovaný s poukazom na § 24 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že predvolanie odvolateľovi bolo doručené dňa 02.05.2016

a prejednanie priestupku sa uskutočnilo 13.05.2016. K námietke, že stavebný úrad bol vyrozumený o uplynutí premlčacej lehoty, žalovaný uviedol, že podľa § 20 ods. 1 Zákona o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky, alebo ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Žalovaný vyslovil názor, že k zániku zodpovednosti za priestupok nedošlo, pretože stavba nie je stavebno-technicky dokončená a ako vyplýva zo zápisnice zo štátneho stavebného dohľadu stavebníci začali so stavebnými prácami 01.05.2015. K námietke žalobcu, že stavebný úrad sa o spornej stavbe dozvedel 05.05.2015, nie 22.09.2015, ani k námietke, že nie je zrejmé, kedy a z akého dôvodu a podľa ktorého ustanovenia zákona bola premenovaná existujúca garáž na údajný sklad sa žalovaný nevyjadril. Rovnako sa nevyjadril k odvolacej námietke žalobcu, ktorá v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie je ani uvedená, že žalobca považoval rozhodnutie z 13.05.2016 za duplicitné, s dodatočne zmeneným dátumom, ktoré mu bolo doručené poštou 10.11.2016 a považuje ho za nezákonné, pričom rozhodnutie z 13.05.2016 už bolo zrušené rozhodnutím žalovaného z 21.10.2016, sa žalovaný nevyjadril.

4. Žalobca sa žalobou podanou 08.12.2016 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 02.12.2016 (doručené žalobcovi poštou 05.12.2016) v spojení s rozhodnutím stavebného úradu z 13.05.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené poštou 10.11.2016. Uviedol, že rozhodnutiu predchádzalo rozhodnutie starostu Obce Poniky zo dňa 24.08.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené poštou 07.09.2016 a bolo zrušené rozhodnutím žalovaného zo dňa 21.10.2016 z dôvodu porušenia zákona, pričom vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobca v žalobe tvrdil, že stavba, ktorá je predmetom rozhodnutia sa na jeho pozemku nenachádza a nikdy nenachádzala. Dňa 09.03.2016 bola žalovanému doručená žiadosť na odstránenie neexistujúcej stavby z jeho evidencie s poukázaním na dostupné dôkazy, žalovaný nemal k žiadosti námietky, čím sa podľa žalobcu žiadosť „stala platnou“. Žalobca argumentoval, že v prípade, ak by (ako tvrdí žalovaný) dňa 22.09.2015 zistil postavený sklad, nemohlo by sa jednať o čiernu stavbu, pretože mu dňa 07.08.2015 bolo doručené Ohlásenie drobnej stavby s prílohami, žalovaný v zákonom stanovenej lehote proti ohláseniu neuviedol žiadne námietky, a preto sa podľa žalobcu ohlásenie drobnej stavby „stalo platné“. Žalobca tvrdil, že dňa 01.05.2015 žiadnu stavbu nezačínal, ani nerealizoval. Preto písomným oznámením žalovanému odmietol zápis zo dňa 22.09.2015, ktorý podpísal potom, ako bol uvedený do omylu a ako bol zastrešovaný žalovaným. Tvrdil, že T. T. L., ktorý zastupoval žalovaného, sa mu dňa 22.09.2015 vyhrážal v budove Obecného úradu Poniky a následne na dvore jeho rodinného domu postihom za údajný priestupok v hornej hranici sadzby a zbúraním postavenej garáže. Žalovanému bolo dňa 09.03.2016 doručené písomné oznámenie o odmietnutí zápisu zo dňa 22.09.2015, proti ktorému nemal námietky, a preto „sa stalo platným“. Žalobca namietal, že žalobcovi bolo zamľčané miesto a čas prejednávania priestupku, pričom mu bolo poštou 20.05.2016 dodatočne doručené predvolanie na ústne pojednávanie priestupku, ktoré prebehlo už 13.05.2016, čím mu bola odopretá účasť proti jeho vôli a v rozpore so zákonom. Tvrdil, že dňa 20.05.2016 si našiel v poštovej schránke žltý oznamovací lístok Slovenskej pošty o uložení zásielky, ktorú si v ten istý deň osobne prevzal na pošte. Ak pošta zásielku doručí, tento dátum je nemenný a nemožno ho účelovo pozmeňovať. Účelová a nezákonná manipulácia s dátumom doručenia žalovaným mala podľa žalobcu zakryť jeho záujem prejednať priestupok v neprítomnosti žalobcu proti jeho vôli. Tvrdil, že dňa 13.05.2016 sa ráno stretol T. T. L. v sprievode N. H. T. na L. ulici v L. so žalobcom, no účelovo mu neprezradil miesto ani čas ústneho prejednávania priestupku, na ktorý mal byť predvolaný. Rozhodnutiu predchádzalo rozhodnutie starostu Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 24.08.2016, ktoré mu bolo doručené poštou 07.09.2016 a bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej správy č. OU-BB-OVBP2-2016/029691-2, DD zo dňa 21.10.2016 z dôvodu porušenia zákona a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobca namietal, že žalovaný vec nanovo neprejednal, neoboznámil sa so skutkovým stavom, neprípustným spôsobom pozmenil dodatočne dátum a neumožnil žalobcovi proti jeho vôli účasť na pojednávaní sporného priestupku. Vzhľadom na to, že žaloba neobsahovala náležitosti stanovené zákonom (zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) správny súd uznesením č.k. 27Sa/8/2016-27 zo dňa 28.02.2017 žalobcu vyzval na doplnenie žaloby. Žalobca v lehote stanovenej správnym súdom žalobu doplnil dňa 20.03.2017, v ktorej za žalovaného označil Obec Poniky. Opakovane uviedol, že k spáchaniu priestupku uvedeného v rozhodnutí dňa 01.05.2015, ani v iný deň nedošlo, pretože drobná stavba sklad záhradného náradia a palivového dreva, ktorú riadne písomne ohlásil stavebnému úradu Poniky dňa 07.08.2015 v spojení s urgenciou z 09.03.2016, nebola doposiaľ začatá, pretože dodnes čaká na stanovisko stavebného úradu, či k riadne ohlásenej drobnej stavbe nemá námietky. Uviedol, že garáž bola zhotovená na základe povolenia Okresného úradu v Banskej Bystrici z 27.01.1998 podľa schváleného projektu, geometrický plán ukončenej garáže vyhotovila N. R. dňa 18.06.2015 a úradne overil Okresný úrad Banská Bystrica, katastrálny odbor

24.06.2015. Na základe návrhu zo 07.11.2016 bolo stavebným úradom Poniky začaté kolaudačné konanie. Žalobca uviedol, že počas prejednávania priestupku dňa 13.05.2016 boli porušené práva žalobcu ako účastníka konania, pretože mu bolo poštou doručené predvolanie až 20.05.2016, čím bola jeho účasť na prejednaní priestupku odopretá a bola zmarená proti jeho vôli. Žalobca navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie stavebného úradu z 13.05.2016 i rozhodnutie žalovaného z 02.12.2016 z dôvodu, že nedošlo k spáchaniu priestupku a bolo porušené právo účastníka konania zúčastniť sa na prejednaní priestupku.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že administratívne spisy vo veci boli predložené Krajskej prokuratúre Banská Bystrica, poukázal na nesprávne označenie žalovaného v žalobe a na skutočnosť, že žaloba bola doplnená po 2 mesačnej lehote, pričom neobsahuje pravdivé skutočnosti. Pokiaľ žalobca popiera, že by sa na jeho pozemku parc. KN-C č. XXX/X v k. ú. L. nachádzala stavba „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“, ktorú by zrealizoval bez potrebného oznámenia, resp. rozhodnutia stavebného úradu, a pokiaľ tvrdí, že na jeho pozemku sa pri rodinnom dome nachádza stavba garáže, ktorú zrealizoval na základe stavebného povolenia vydaného dňa 27.01.1998 (vo vzťahu k tejto stavbe podal stavebnému úradu návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia), a teda popiera objektívnu stránku priestupku - realizáciu stavby bez ohlásenia stavebného úradu, žalovaný s poukazom na § 57 ods. 1 a 2, § 98 ods. 2 písm. a/ a § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona uviedol, že z obsahu administratívneho spisu stavebného úradu vyplýva, že na základe ohlásenia drobnej stavby stavebníkom zo 06.08.2015 poverený zamestnanec stavebného úradu dňa 22.09.2015 vykonal štátny stavebný dohľad, pri ktorom bolo zistené, že žalobcom ohlásená drobná stavba už bola zrealizovaná a začal voči žalobcovi procesné úkony v zmysle Stavebného zákona a Zákona o priestupkoch. Z výkonu štátneho stavebného dohľadu bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorá je súčasťou administratívneho spisu. Žalovaný pre objasnenie situácie uviedol, že žalobca sa 03.05.2016 obrátil s podnetom na okresný úrad (žalovaný), v ktorom žiadal o prešetrenie postupu stavebného úradu vo veci žiadosti o odstránenie neexistujúcich stavieb z evidencie stavebného úradu, na ktorý podnet žalovaný odpovedal listom zo dňa 29.06.2016, z ktorého vyplýva záver, že stavebný úrad správne zistil, že na pozemku č. 262/3 v k. ú. L. sa nachádza zrealizovaná stavba bez potrebného rozhodnutia stavebného úradu. Pokiaľ podávateľ podnetu (žalobca) argumentoval tým, že stavba bola zrealizovaná podľa stavebného povolenia z 27.01.1998, s poukazom na geometrický plán a prehlásenie stavebného dozoru, tieto podklady podľa žalovaného nepreukazujú, že stavba, ktorej existencia bola zistená pri výkone štátneho stavebného dohľadu 22.09.2015, bola zrealizovaná na základe stavebného povolenia alebo oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 Stavebného zákona. Tvrdeniam žalobcu odporuje skutočnosť, že rozhodnutím zo dňa 27.01.1998 č. ŽP-98/00186/ZPM bola povolená iba stavba „Rodinný dom - typ Klasik 103“ na pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. L., pričom v tomto rozhodnutí a ani v územnom rozhodnutí, ktorým bola uvedená stavba umiestnená (č. 97/17026/ZGP zo dňa 08.09.1997), nie je žiadna zmienka o umiestnení či povolení stavby „garáže“ alebo „skladu pre záhradné náradie“. Prehlásenie stavebného dozoru sa vzťahuje síce k drobnej stavbe Sklad záhradného náradia a palivového dreva na pozemku parc. č. XXX/X, avšak je udelené pre „ohlásenie“ drobnej stavby s dátumom 27.11.1998, pričom ohlásenie drobnej stavby bolo stavebnému úradu doručené 07.08.2015, t.j. po 16 rokoch. Navyše z dokladov predložených žalobcom (a jeho manželkou) - kópia situácie (legendy) k stavbe rodinného domu overená v územnom konaní, vyplýva, že je tam uvedený výlučne stavebný objekt „SO-01 Rodinný dom na parc. č. XXX/X“ bez akéhokoľvek iného stavebného objektu, či už garáže alebo skladu. Predložený geometrický plán je zo dňa 18.06.2015, tento zachytáva stav k uvedenému dátumu a nepreukazuje, že stavba na pozemku parc. č. XXX/X bola zrealizovaná podľa platného stavebného povolenia. Žalovaný ďalej poukázal na to, že tvrdeniam žalobcu v žalobe odporuje ním podaný návrh na kolaudačné konanie, ktorým deklaroval existenciu stavby „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“ na predmetnom pozemku a až neskorším podaním opravil názov stavby na „Garáž“. Zo zápisnice z výkonu štátneho stavebného dohľadu a vyhotovenej fotodokumentácie nesporne vyplýva, že existujúca stavba nie je garáž a podľa veľkosti otvoru dverí ani nemôže slúžiť na účel umiestnenia motorového vozidla. Žalovaný poukázal na tvrdenie žalobcu v podaní z 03.05.2016 adresovaného žalovanému, že stavba bola začatá 27.03.1998 a bola zhotovená podľa stavebného povolenia z 27.01.1998 podľa schváleného projektu vypracovaného projektantom N. N. D.. Súčasťou tohto podania bola aj kópia výkresu „Rez A“, podľa ktorého stavba garáže mala mať rozmery 6,5 m x 4 m. Uvedené podklady odporujú zisteniu skutočného stavu veci pri výkone štátneho stavebného dohľadu, kedy bola zistená stavba o rozmeroch 4,80 m x 4,76 m, výška stavby cca 6 m, navyše s dverami nezodpovedajúcimi rozmerom podľa kópie výkresovej projektovnej dokumentácie (2500 x 2150 m). Žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobca v doplnku k žalobe argumentuje, že podanie návrhu na kolaudácie stavby garáže a následná výzva stavebného úradu

na úhradu správneho poplatku má byť dôkazom, že stavba garáže bola zrealizovaná na základe stavebného povolenia, žalovaný poukázal na to, že takýto úkon stavebného úradu (keďže návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia podlieha spoplatneniu) nepreukazuje skutočnosť, že stavba bola zrealizovaná na základe stavebného povolenia a že na stavbu bude vydané kolaudačné rozhodnutie. Pokiaľ žalobca argumentoval, že stavebnému úradu bolo 07.08.2015 doručené Ohlásenie drobnej stavby a že stavebný úrad neuviedol proti ohláseniu žiadne námietky, čím sa podľa žalobcu ohlásenie drobnej stavby „stalo platné“, takýto postup stavebníka je podľa žalovaného v rozpore so Stavebným zákonom. Ak stavebník drobnú stavbu ohlási ešte pred jej realizáciou stavebnému úradu, môže ju realizovať až na základe oznámenia stavebného úradu, že proti jej uskutočneniu nemá námietky (§ 57 ods. 2 veta prvá Stavebného zákona). Realizáciou stavby bez oznámenia stavebného úradu sa stavebník dopúšťa priestupku v zmysle § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona. Tvrdenia žalobcu, že na svojom pozemku okrem stavby rodinného domu zrealizoval aj stavbu garáže na základe stavebného povolenia a že táto stavba garáže bola povolená zároveň aj so stavbou rodinného domu, nie je pravdivé. K námietke žalobcu, že mu bolo zamlčané miesto a čas prejednávania priestupku a predvolanie mu bolo doručené dodatočne poštou dňa 20.05.2016, žalovaný s poukazom na § 24 ods. 2 Správneho poriadku a § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch považoval túto námietku za nedôvodnú. Argumentoval, že potom, ako bolo rozhodnutie stavebného úradu o priestupku v tejto veci zrušené a vrátené na nové prejednanie v odvolacom konaní žalovaným, stavebný úrad vykonal ešte miestnu ohliadku, pri ktorej bolo preukázané, že je postavená hrubá stavba - Sklad záhradného náradia a palivového dreva a stavebný úrad opakovane žalobcu predvolal ako obvineného z priestupku na ústne pojednávanie. Potom, ako sa žalobca z neúčasti na pojednávaní na prejednaní priestupku ospravedlnil, stavebný úrad ho ešte raz listom z 25.04.2016 predvolal na ústne pojednávanie priestupku na deň 13.05.2016. Táto písomnosť bola žalobcovi doručovaná prvýkrát dňa 28.04.2016, potom opakovane dňa 29.04.2016 a žalobca si predvolanie prevzal až 20.05.2016, t.j. až po uplynutí odbernej 18 dňovej lehoty na preberanie zásielok. Pri doručovaní tejto písomnosti bola aplikovaná fikcia doručenia v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku, kedy sa písomnosť považovala za doručенú potom, ako si ju adresát nevyzdvihol do 3 dní od jej uloženia na pošte. Podľa uplatnenej fikcie doručenia bol deň doručenia písomnosti stanovený na deň 02.05.2016, pričom ústne pojednávanie sa uskutočnilo až 13.05.2016. Stavebný úrad následne konal v neprítomnosti obvineného podľa § 74 ods. 1 veta druhá Zákona o priestupkoch. Žalovaný poukázal na to, že konanie žalobcu vo vzťahu k zabezpečeniu jeho prítomnosti na ústnom pojednaní priestupku spôsobovalo prieťahy v konaní správneho orgánu a podľa žalovaného zo strany žalobcu mohol byť sledovaný aj účel zániku zodpovednosti za priestupok z dôvodu uplynutia 2 ročnej lehoty na jeho prejednanie. Obvinený z priestupku žiadnym spôsobom nevyvrátil tzv. fikciu doručenia a ani náležitým spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na ústnom pojednávaní o priestupku. K žalobcovej námietke, že vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného predchádzalo rozhodnutie Obce Poniky z 24.08.2016, ktoré bolo zrušené v odvolacom konaní rozhodnutím žalovaného zo dňa 21.10.2016 z dôvodu porušenia zákona, pričom vec bola vrátená na nové prejednanie a že žalovaný nanovo vec neprejednal, neoboznámil sa so skutkovým stavom, pozmenil dodatočne dátum a neumožnil žalobcovi účasť na prejednaní priestupku, žalovaný uviedol, že s týmto tvrdením nesúhlasí. Žalobca podľa žalovaného zmatečne a nesprávne uvádza, že žalovaný nanovo neprejednal priestupok, pričom príslušným na konanie o priestupku je stavebný úrad prvého stupňa a nie žalovaný. Pokiaľ bolo predchádzajúce rozhodnutie stavebného úradu v odvolacom konaní zrušené, bolo to pre procesné pochybenia (nesprávne uvedenie čísla bankového účtu pre úhradu trov správneho konania) a tieto boli pri novom prejednaní priestupku a vydaní rozhodnutia odstránené. Stavebný úrad priestupok nanovo prejednal, keď uskutočnil ústne pojednávanie v neprítomnosti obvineného a podľa žalovaného nie je pravdivé tvrdenie, že by stavebný úrad vec nanovo neprejednal a neumožnil obvinenému účasť pri prejednaní priestupku. V tejto súvislosti správny súd považuje za potrebné uviesť, že priebeh administratívneho konania tak, ako ho opísal žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe, nezodpovedá priebehu administratívneho konania vyplývajúceho z administratívneho spisu. Jeho priebeh je uvedený v bode 1 tohto rozsudku.

6. Žalobca v replike k písomnému vyjadreniu žalovaného uviedol, že nezmeškal lehotu na podanie a doplnenie žaloby, keďže rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 05.12.2016, žaloba na správny súd bola podaná dňa 08.12.2016, tento doručil žalobcovi uznesenie - výzvu na doplnenie žaloby poštou dňa 09.03.2017, pričom žalobca doplnenie žaloby písomne doručil súdu dňa 17.03.2017. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný správne súdu účelovo zamlčal, že predmetná stavba „garáž“ bola zhotovená na základe povolenia Okresného úradu v Banskej Bystrici, odbor životného prostredia zo dňa 27.01.1998 č. ŽP-98/00186/ZPM. Túto stavbu žalovaný nedôvodne nazýva „Sklad záhradného náradia

a palivového dreva". Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaný zamĺchal, že z jedného prejednaní priestupku vydal dňa 13.05.2016 dve rozdielne rozhodnutia a to Rozhodnutie starostu Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 24.08.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené poštou dňa 07.09.2016 a duplicitné Rozhodnutie starostu Obce Poniky č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 13.05.2016 s dodatočne zmeneným dátumom, ktoré bolo žalobcovi doručené poštou dňa 10.11.2016. Jedno rozhodnutie bolo zrušené, pričom druhé duplicitné z toho istého prejednaní priestupku v tom istom čase žalovaný považuje (podľa názoru žalobcu podvodom) za právoplatné. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný súdu zamĺchal, že sporný priestupok dňa 13.05.2016 prejednával sám T. T. L. so zapisovateľkou a to bez účasti ďalších povinných a oprávnených osôb, pričom dňa 07.11.2016 bol žalovanému doručený návrh na vylúčenie T. T. L. zo všetkých konaní pre jeho predpojatosť. O tomto návrhu dodnes žalovaný nerozhodol. Navyše vo veci štátneho stavebného dozoru stavebný úrad zastupuje T. T. L., ktorý v čase prejednávaní predmetného priestupku sa pripravoval a bol v civilnom sporovom súdnom konaní so žalobcom vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. 13C 22/2017. Túto žalobu žalovaný správne súdu zamĺchal. Zamĺchal aj skutočnosť, že T. T. L. bol dňa 13.05.2016 nepochybne proti žalobcovi zaujatý, na základe predsudkov voči žalobcovi T. T. L. zneužil svoje pracovné postavenie a prekročil svoju právomoc.

7. Žalovaný v replike k vyjadrení žalobcu uviedol, že zotráva na svojom písomnom vyjadrení vo vzťahu k okolnostiam zhotovení stavby „garáže“. Vo vzťahu k žalobcovej námietke o duplicitě vydání rozhodnutia starostu Obce Poniky z prejednaní priestupku dňa 13.05.2016 žalovaný uviedol, že žalovaný nevydal z jedného prejednaní priestupku dňa 13.05.2016 dve rozdielne rozhodnutia, pričom rozhodnutie Obce Poniky z 24.08.2016 bolo rozhodnutím žalovaného z 21.10.2016 v odvolacom konaní zrušené pre procesné pochybenie a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie stavebnému úradu Obce Poniky, ktorý následne zistené pochybenia rozhodnutím z 13.05.2016 odstránil. Vo vzťahu k skutočnosti, že sporný priestupok prejednával T. T. L. sám so zapisovateľkou bez účasti ďalších povinných a oprávnených osôb, pričom bola žalovanému doručená námietka predpojatosti proti tejto osobe, žalovaný uviedol, že návrh na vylúčenie T. T. L. nebol doručený žalovanému, ale Obci Poniky dňa 07.11.2016, pričom rozhodnutia vydané stavebným úradom vo veci spáchaní priestupku žalobcom boli vydané predtým, ako žalobca doručil Obci Poniky návrh na vylúčenie T. T. L. zo všetkých konaní v súvislosti s osobou žalobcu. Žalobca vo svojom odvolaní nepožadoval vylúčenie T. T. L. v predmetnom konaní. Vo vzťahu k žalobcom namietanému prekročeniu právomocí Mgr. L. na prejednanie priestupku žalovaný s poukazom na § 2 písm. e/ zák. č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov a § 117 ods. 1 Stavebného zákona uviedol, že obec je stavebným úradom, ktorého pôsobnosť je preneseným výkonom štátnej správy, pričom podľa § 99 písm. b/ Stavebného zákona, orgánmi štátneho stavebného dohľadu sú poverení zamestnanci stavebného úradu. T. T. L. nie je zamestnancom žalovaného, ale zamestnancom Spoločného obecného úradu so sídlom v Badíne, a preto nemohol zastupovať žalovaného vo veci štátneho stavebného dohľadu. Vo vzťahu k skutočnosti, že T. T. L. je so žalobcom v sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. 13C/22/2017, žalovaný uviedol, že predmetná žaloba bola podaná dňa 20.03.2017 a nemohla mať vplyv na vykonaný štátny stavebný dohľad, ktorý sa uskutočnil dňa 22.09.2015. Navrhol žalobu zamietnuť.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo 17.08.2017 k vyjadrení žalovaného zo dňa 12.07.2017 zotrval na názore, že T. T. L. bol a je zjavne proti žalobcovi zaujatý, neumožnil mu účasť na prejednaní priestupku, prejednal priestupok, pričom nebol na prejednanie priestupku oprávnený a ani písomne poverený oprávnenou osobou. Zdôraznil, že žalovaný ako príslušný odvolací orgán nariadil stavebnému úradu Poniky spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci a vykonanie nového prejednaní priestupku, pričom toto nariadenie žalovaného ako odvolacieho orgánu splnené nebolo a dodatočne bolo len vydané nové rozhodnutie so spätným dátumom.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 05.09.2017 k písomnému vyjadrení žalobcu zo 17.08.2017 vo vzťahu k námietke, že vo veci rozhodovania priestupku na úseku stavebného poriadku konal zaujatý zamestnanec a túto zaujatosť spája s občianskoprávnym konaním, uviedol, že jediná námietku zaujatosti zamestnanca stavebného úradu podal žalobca dňa 07.11.2016, t.j. v ten istý deň, ako podal na stavebnom úrade návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Námietku zaujatosti môže dať len voči prebiehajúcemu správne konaniu, túto vyhodnotil žalovaný aj v následnom odvolacom konaní o zastavení kolaudačného konaní. V konaní o priestupku, ktoré sa začína z úradnej moci správneho orgánu (ex offa) a v ktorom stavebný úrad rozhodol dňa 13.05.2016, žalobca námietku predpojatosti voči zamestnancovi stavebného úradu neuplatnil.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní, konajúc v zmysle § 23 ods. 2 písm. a/ SSP, dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Preto napadnuté rozhodnutie žalovaného i prvostupňového orgánu verejnej správy zrušil s poukazom na § 191 ods. 1 písm. g/ SSP.

11. Žalobca na pojednávaní zotrval na žalobe. Upresnil, že za žalovaného považuje Okresný úrad Banská Bystrica. Rozhodnutia žalovaného i prvostupňového orgánu verejnej správy považuje za nezákonné z dôvodu, že skutok sa nestal. Tvrdil, že na svojom pozemku nemá stavbu Sklad záhradného náradia a palivového dreva (ďalej aj „drobná stavba“), ktorú by staval bez ohlásenia alebo stavebného povolenia. Podal síce na stavebný úrad ohlásenie drobnej stavby, ale tento mu dodnes nedal na toto ohlásenie odpoveď ani vyjadrenie. Na svojom pozemku má len dve stavby, ktoré boli postavené na základe vydaných právoplatných stavebných povolení a to rodinný dom a garáž, ohľadne ktorej prebieha v súčasnosti koľaudačné konanie. Stavebný úrad sa o jeho stavbu začal zaujímať v máji (2016), kedy mu bola doručená výzva na predloženie dokladov k stavbe, ktorú má na svojom pozemku a ktorú žalobca považuje za „garáž“ postavenú na základe stavebného povolenia. Žalobca uviedol, že predložil doklady o legálnosti tejto stavby. T. L. ho však už vtedy upozorňoval, že sa jedná o čiernu stavbu bez stavebného povolenia a môže dostať vysokú pokutu. Následne bol vykonaný štátny stavebný dohľad, na ktorom sa žalobca zúčastnil, ale tvrdil, že nemal možnosť sa oboznámiť s listinami, ktoré podpisoval, pretože T. L. mu takúto možnosť nedal. Až neskôr zistil, čo je v zápise uvedené, a preto oznámil písomne stavebnému úradu, že jeho podpis na zápise „nie je platný“. Následne bol viackrát predvolaný na priestupkové konanie, 3 x sa nemohol zúčastniť (2 x zo zdravotných dôvodov a 1 x bol na školení), čo doložil aj dokladmi. Na prejednávaní priestupku dňa 13.05.2016, kedy sa mohol na priestupkovom konaní brániť a uvádzať skutočnosti osvedčujúce, že priestupku sa nedopustil, toto nemohol urobiť, lebo mu bolo doručené predvolanie na uvedené priestupkové konanie až 20.05.(2016), tzn. 7 dní potom, ako sa toto priestupkové pojednávanie uskutočnilo. Uviedol, že 13.05.(2016), teda v deň, kedy sa priestupkové konanie malo konať, sa osobne stretol s T. L. a N. T. na L. ulici v L., T. L. mu však neoznámil, že takéto pojednávanie sa práve v ten deň koná. K oznámeniu o tom, že sa dopustil priestupku uviedol, že orgán verejnej správy mu doručil oznámenie, že je obvinený z takéhoto priestupku, ale nepoučil ho o tom, ako sa má brániť, ani že môže predkladať dôkazy. Rozhodnutie považuje za nezákonné aj z toho dôvodu, že prvostupňový orgán verejnej správy nemal splnené podmienky na konanie pojednávania o priestupku, pretože žalobcovi nebolo doručené predvolanie včas, orgán verejnej správy nemal k dispozícii v ten deň (13.05.2016) návratku, t.j. doručenkú, pretože až 20.05.2016, keď prevzal toto predvolanie, sa stavebnému úradu mohla táto doručenka vrátiť. Keďže žalobca v postavení priestupcu nebol riadne predvolaný na prejednanie priestupku, orgán verejnej správy nemal bez žalobcu priestupok prejednať, mal pojednávanie odročiť a následne ho riadne predvolať, aby sa mohol brániť. Ďalším dôvodom nezákonného postupu je podľa žalobcu skutočnosť, že T. L. sám 13.05.(2016) v prítomnosti zapisovateľky prejednal priestupok bez prítomnosti starostu obce a bez prítomnosti obvineného, pričom T. L. nemal k dispozícii poverenie na to, aby takýto priestupok mohol prejednať. Takto vykonané pojednávanie o priestupku žalobca považuje za nezákonné. Ďalším dôvodom nezákonnosti rozhodnutia žalovaného je podľa žalobcu skutočnosť, že žalovaný v zrušujúcom rozhodnutí, ktorým zrušil prvé rozhodnutie stavebného úradu, nariadil vo veci vykonať nové prejednanie veci a nové rozhodnutie za účelom zistenia skutočného stavu veci, avšak stavebný úrad tak neurobil, nové pojednávanie nenariadil, neumožnil žalobcovi sa ho zúčastniť a brániť sa, ani predkladať dôkazy, že takýto priestupok nespáchal. Iba znovu na tomto rozhodnutí uviedol späťne dátum 13.05.2016 a vydal rozhodnutie. Žalovaný podľa žalobcu konal v rozpore so zákonom, ak takéto rozhodnutie potvrdil, pretože prvostupňový orgán nevykonan to, čo mu práve sám žalovaný uložil, čím boli porušené práva žalobcu, keďže mu bolo odopreté právo dostaviť sa na prejednanie priestupku, byť účastný tohto prejednania a brániť sa. Z toho dôvodu nebol podľa žalobcu ani riadne zistený skutkový stav, keďže žalobca naďalej tvrdil, že stavbu, aká sa mu v priestupkovom konaní kladie za vinu (že ju staval bez povolenia, resp. bez ohlásenia), nemá. Tým, že bol dodatočne uvedený dátum 13.05.2016 na rozhodnutí, ktoré mu potom bolo doručené v novembri 2016 a následne bolo rozhodnutím žalovaného z decembra 2016 potvrdené, bol podľa jeho tvrdenia porušený zákon. Zároveň žalobca doplnil, že dodatočne sa dozvedel skutočnosť, ktorá je podľa neho dôležitá a to, že T. L. podal proti nemu civilnú žalobu, z ktorej vyplýva, že T. L. bol, resp. je zaujatý. K uplatnenej fikcii doručenia žalobca na pojednávaní uviedol, že táto sa môže uplatniť len vtedy, ak odmietne prevziať zásielku alebo sa vyhýba doručovateľovi, alebo si ju neprevezme. Len vtedy by

podľa neho bola zásielka doručená, aj keď by sa o tom nedozvedel. V tomto prípade tomu tak nebolo, v schránke si našiel žltý lístok, v odbernej lehote si dňa 20.05.2016 zásielku vyzdvihol, túto skutočnosť na doručeníke doručovateľ vyznačil pečiatkou, a preto je tento dátum prevzatia podľa neho záväzný. Vo vzťahu k žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia žalobca uviedol, že v prvej žiadosti došlo k písárskej chybe, keď bola stavba, ktorú žiadal skolaudovať, označená ako „sklad“, ale obratom požiadal o odstránenie tejto chyby a žiadal kolaudovať stavbu označenú ako „garáž“. Vo vzťahu k ďalšiemu postupu stavebného úradu potom, ako bolo žalovaným vydané zrušujúce rozhodnutie, v ktorom žalovaný stavebnému úradu uložil povinnosť riadne zistiť skutkový stav, vykonať nové prejednanie veci a vydať nové rozhodnutie, uviedol, že takéto rozhodnutie žalovaného, ktoré mu bolo doručené, je záväzné pre každého, teda tak pre žalobcu, ako aj pre stavebný úrad. Bolo preto povinnosťou stavebného úradu postupovať takým spôsobom, ako mu uložil jeho odvolací orgán a ak tak nepostupoval, porušil zákon. Následne zákon porušil aj žalovaný, ak takéto rozhodnutie potvrdil s tým (ako uviedol na pojednávaní), že nebolo nutné vykonať ďalšie nové prejednanie priestupku, lebo vec bola jasná a nebolo by došlo k inému výsledku. S takýmto názorom žalobca vyjadril nesúhlas, pretože aj vzhľadom na jeho vyjadrenie vec jasná nebola, bolo ju treba znovu prejednať, aby sa riadne zistil skutkový stav, keďže on stále tvrdí, že sklad, za postavenie ktorého je mu uložená pokuta a bol uznaný vinným, že spáchal priestupok, ani neexistuje, nikdy nebol postavený a nebolo jasné, o akú stavbu sa jedná. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí navyše ani nevyjadril k tomu, aký bol zistený skutkový stav. Žalobca sa domnieva, že takýmto postupom bol ukrátený na svojich právach. Na pojednávaní potvrdil, že fotografie založené v administratívnom spise súhlasia so zisteným stavom spornej stavby. V záverečnom slove žalobca vyjadril názor, že napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, ich vydaním bol porušený zákon, došlo k ujme na jeho právach, najmä na práve na spravodlivý proces, keďže mu nebolo umožnené, aby sa ako účastník konania zúčastnil pojednávania. Mal právo, aby mu bolo umožnené oboznámiť zamestnancov stavebného úradu so všetkými skutočnosťami týkajúcimi sa veci, mal právo na riadne prejednanie priestupku a bolo mu odňaté právo účinne sa brániť.

12. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom písomnom vyjadrení okrem časti, kde sa uvádza priebeh administratívneho konania, na ktorej netrvá (bod 2 vyjadrenia), pretože administratívne konanie prebehlo inak. Vyjadrenie podávali v čase, keď nemali k dispozícii administratívny spis. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že stavebný úrad po vydaní zrušujúceho rozhodnutia žalovaným nepostupoval podľa vysloveného právneho názoru, t.j. nevykonal nové prejednanie veci a nevydal nové rozhodnutie, ale vydal znovu rozhodnutie s dátumom 13.05.2016, žalovaný poukázal na to, že vychádzajúc z právneho názoru dozorujúceho orgánu - prokuratúry, podľa ktorého pokiaľ sa prejedná priestupok, v ten istý deň musí byť vydané resp. datované aj rozhodnutie, mal stavebný úrad za to, že pokiaľ bol prejednaný priestupok 13.05.2016, aj vydané rozhodnutie malo byť datované 13.05.2016. Pokiaľ bolo prvé rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, žalovaný vyslovil názor, že nebolo potrebné, aby prvostupňový orgán po vydaní tohto zrušujúceho rozhodnutia nariaďoval nové ústne pojednávanie za účelom prejednania priestupku, pretože by to nebolo hospodárne ani dôvodné, pretože skutkový stav bol zistený riadne na základe vykonaného objasňovania priestupku, ktoré bolo vykonané výkonom štátneho stavebného dohľadu. Žalovaný má za to, že bolo riadne doručené aj predvolanie na ústne pojednávanie na deň 13.05.2016 s uplatnením fikcie doručenia a keďže sa žalobca na toto pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, boli splnené aj podmienky na prejednanie veci bez jeho účasti. Podľa žalovaného nebol dôvod na to, aby sa znovu vykonávalo pojednávanie, keď všetky skutočnosti boli nesporné a ani opakovanie pojednávania by neprinieslo žiadny iný výsledok než taký, k akému už bolo dospené dňa 13.05.2016. Rozhodnutia považuje za zákonné. Vo vzťahu k samotnému skutku žalovaný uviedol, že skutok bol objasnený riadne a úplne, podkladom bol výkon štátneho stavebného dohľadu, z ktorého bola urobená zápisnica a nebolo sporné, že sa takáto stavba na pozemku žalobcu nachádza. Uvedená stavba bola začatá bez ohlásenia, resp. bez doručenia oznámenia stavebného úradu o tom, že reaguje na ohlásenie stavby a nemá proti nemu námietky. Má za to, že objasňovaním priestupku bolo riadne zistené, že skutok sa stal a spáchal ho žalobca. Skutočnosť, že takúto stavbu Sklad záhradného náradia a palivového dreva žalobca na pozemku má, vyplýva aj z jeho návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia, v ktorom následne požiadal stavebný úrad (a to už po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a po začatí tohto súdneho konania) o vydanie kolaudačného rozhodnutia, kde žiadal vydať kolaudačné rozhodnutie práve na takúto stavbu (Sklad záhradného náradia a palivového dreva). Vo vzťahu k spôsobu doručovania žalovaný poukázal na písomné vyjadrenie s tým, že žalobca vedel, že sa vedie proti nemu konanie, bol opakovane predvolaný, nedostavil sa a orgán verejnej správy sa môže domnievať, že sa snažil vyhýbať priestupkovému konaniu. Žalovaný i prvostupňový orgán verejnej správy podľa žalovaného uplatnili správne fikciu

doručenia predvolania na pojednávanie na objasnenie priestupku dňa 13.05.2016 v súlade so Správnym poriadkom. Vo vzťahu k oprávneniu Mgr. L. prejednať priestupok poukázal na to, že pôsobnosť obce vo vzťahu k výkonu štátnej správy v oblasti stavebného konania vyplýva zo zákona a túto pôsobnosť obce vykonáva jej zamestnanec, ktorým je T. L. na základe dohody. Tieto skutočnosti neboli sporné a v administratívnom spise sa nachádza poverenie pre T. L., ktorým ho starosta obce poveril na vykonávanie prejednávania priestupkov, z ktorého vyplýva, že priestupky mohol prejednávať. Žalovaný potvrdil, že v administratívnom spise sa nachádza fotodokumentácia, ktorá je súčasťou Zápisu zo dňa 22.09.2015 a táto sa týka spornej stavby. V záverečnom slove uviedol, že skutok sa stal, bol riadne objasnený, čo vyplýva z vykonaného dokazovania, a preto žalobu považuje za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

13. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaný je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaný je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

15. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

16. Podľa § 31 ods. 1, 2 SSP (1) Konanie sa začína doručením návrhu súdu.

(2) Ak sa návrh týka vecí uvedených v § 6 ods. 2 písm. a) až j), nazýva sa žalobou. Ustanovenia tohto zákona týkajúce sa žaloby sa primerane použijú aj na návrh na začatie konania podľa § 6 ods. 2 písm. k).

17. Podľa § 25 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

18. Podľa § 129 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok) ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

19. Podľa § 183 SSP žalobca môže rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby.

20. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP (1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

(2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

21. Podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

22. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

23. Podľa § 54 Stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

24. Podľa § 57 ods. 1, 2, 3 Stavebného zákona (1) Stavebník je povinný uskutočnenie stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác uvedených v § 55 ods. 2 vopred písomne ohlásiť stavebnému úradu. K ohláseniu drobnej stavby pripojí jednoduchý situačný výkres; ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), pripojí podklady s náležitosťami žiadosti o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Stavebný úrad môže určiť, že ohlásenú drobnú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia.

(2) Stavebník môže uskutočniť stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce ohlásené podľa odseku 1 len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. K písomnému oznámeniu stavebný úrad pripojí overený jednoduchý situačný výkres a ak ide o jednoduchú stavbu podľa § 55 ods. 2 písm. a), k písomnému oznámeniu pripojí overenú projektovú dokumentáciu. Stavebník môže začať uskutočňovať ohlásenú stavbu, stavebnú úpravu alebo udržiavacie práce do dvoch rokov odo dňa jeho doručenia stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad neurčí inak. Ohlásenú reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², môže stavebník začať uskutočňovať len do jedného roka odo dňa doručenia oznámenia stavebného úradu stavebníkovi, pokiaľ stavebný úrad v odôvodnených prípadoch neurčil na začatie stavby dlhšiu lehotu.

(3) Za deň ohlásenia sa považuje deň, keď bolo ohlásenie podané stavebnému úradu alebo odovzdané na poštovú prepravu.

25. Podľa § 68 Stavebného zákona (1) Stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

(2) V rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

26. Podľa § 98 ods. 1 Stavebného zákona štátny stavebný dohľad zabezpečuje ochranu verejných záujmov, ako aj práv a právom chránených záujmov právnických osôb a fyzických osôb, ktoré vyplývajú z uskutočňovania stavby alebo jej zmeny, z vlastností stavby pri jej užívaní, z odstránenia stavby a z terénnych úprav, prác a zariadení podľa tohto zákona.

27. Podľa § 98 ods. 2 písm. a/ Stavebného zákona orgány štátneho stavebného dohľadu sú oprávnené zisťovať, či sa stavba, stavebné úpravy alebo udržiavacie práce vykonávajú podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia.

28. Podľa § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

29. Podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona priestupku sa dopustí a pokutou do 10 000 Sk sa potresce ten, kto uskutočňuje jednoduchú stavbu, drobnú stavbu, stavebné úpravy alebo udržiavacie práce, ktoré treba ohlásiť, bez takéhoto ohlásenia alebo v rozpore s ním.

30. Podľa § 105 ods. 6, 7 Stavebného zákona (6) Priestupky prejednáva stavebný úrad alebo inšpekcia. (7) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o priestupkoch.

31. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

32. Podľa § 18 ods. 1 Správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

33. Podľa § 24 ods. 1, 2 Správneho poriadku (1) Dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

(2) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť

na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas uloženia na pošte, písomnosť sa považuje za doručení dňom vrátenia nedoručenej zásielky správneho orgánu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

34. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

35. Podľa § 47 ods. 5 Správneho poriadku v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

36. Podľa § 59 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku (1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

(3) Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správneho orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

37. Podľa § 2 Zákona o priestupkoch (1) Priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

(2) Priestupkom nie je konanie, ktorým niekto odvracia

a) primeraným spôsobom priamo hroziaci útok na záujem chránený zákonom alebo

b) nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, ak týmto konaním nebol spôsobený zrejme rovnako závažný následok ako ten, ktorý hrozil, a toto nebezpečenstvo nebolo možné v danej situácii odstrániť inak.

38. Podľa § 11 Zákona o priestupkoch (1) Za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

a) pokarhanie,

b) pokutu,

c) zákaz činnosti,

d) prepadnutie vecí.

(2) Sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou; pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou.

(3) Od uloženia sankcie možno v rozhodnutí o priestupku upustiť, ak k náprave páchatel'a postačí samotné prejednanie priestupku.

39. Podľa § 12 Zákona o priestupkoch (1) Pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohľadky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

(2) Za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihniteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

40. Podľa § 20 ods. 1 Zákona o priestupkoch priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

41. Podľa § 51 Zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. 4)

42. Podľa § 67 ods. 1, 2 Zákona o priestupkoch (1) Priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1).

(2) Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní.

43. Podľa § 72 Zákona o priestupkoch v konaní o priestupku sú účastníkmi konania

a) obvinený z priestupku,

b) poškodený, ak ide o prejednávanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom,

c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci,

d) navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1.

44. Podľa § 73 ods. 1, 2 Zákona o priestupkoch (1) Občan je obvineným z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím.

(2) Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

45. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

46. Predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy zo dňa 13.05.2016, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania stavebného priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 200 €.

47. Správny súd predovšetkým, vzhľadom na námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho označenia žalovaného žalobcom v žalobe uvádza, že jednak žalobca na pojednávaní označil ako žalovaného Okresný úrad Banská Bystrica a jednak zo samotnej žaloby je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia Okresného úradu Banská Bystrica zo dňa 02.12.2012 (v spojení s rozhodnutím stavebného úradu z 13.05.2016), pričom s poukazom na § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Aj v prípade neoznačenia žalovaného, resp. nedoplnenia označenia žalovaného na výzvu správneho súdu podľa § 59 ods. 2 SSP by neboli splnené podmienky na odmietnutie žaloby, keďže vzhľadom na obsah žaloby a pripojené rozhodnutie žalovaného, ktorého zákonnosť žiadal žalobca preskúmať touto žalobou, nejde o nedostatok, pre ktorý by nebolo možné v konaní pokračovať (§ 59 ods. 3 SSP). Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žaloba bola doplnená po dvojmesačnej lehote, správny súd uvádza, že žalobca v žalobe uviedol dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré na základe výzvy súdu v stanovenej lehote (podaním doručeným správne súdu 20.03.2017) doplnil len v zmysle upresnenia argumentácie vo vzťahu k v žalobe uvedeným dôvodom, t.j. nerozšíril žalobu, ani ju nedoplnil o ďalšie žalobné body. Pokiaľ žalobca v podaní doručenom správne súdu 15.06.2017 doplnil žalobné body a namietal, že priestupok prejednal zamestnanec stavebného úradu (T. L.), ktorý je podľa žalobcu predpojatý a žalovaný o námietke zaujatosti nerozhodol, resp. v podaní doručenom správne súdu 22.08.2017 namietal, že T. L. prejednal priestupok, hoci nebol na jeho prejednanie oprávnený ani písomne poverený oprávnenou osobou, správny súd poukazuje na to, že v prípadoch uvedených v § 195 SSP nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. V tomto prípade však nezistil, že by boli dané vady uvedené v § 195. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by bol žalobca v predmetnom priestupkovom konaní podal námietku zaujatosti proti zamestnancovi stavebného úradu prejednávajúceho priestupok. Z administratívneho spisu však vyplýva, že T. L. bol ako zamestnanec Spoločného stavebného úradu so sídlom v Badíne poverený starostom Obce Poniky prejednávať v mene Obce Poniky ako stavebného úradu stavebné priestupky podľa § 105 Stavebného zákona a správne delikty podľa § 106 Stavebného zákona.

48. Žalobca v žalobe (v znení jej doplnku) namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného i rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy a mal za to, že bol ukrátený na svojich právach. Tvrdil, že žalovaný i prvostupňový orgán verejnej správy postupovali v priestupkovom konaní v rozpore so zákonom. Žalobca predovšetkým namietal, že prvostupňový orgán verejnej správy potom, ako žalovaný rozhodnutím z 21.10.2016 prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy z 24.08.2016 (ktoré bolo vydané po prejednaní priestupku v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 13.05.2016) zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové prejednanie veci a rozhodnutie, pričom mu uložil, aby v novom konaní postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Stavebného zákona, Zákona o priestupkoch a Správneho poriadku, nepostupoval uvedeným spôsobom. Prvostupňový orgán verejnej správy vec neprejednal, neumožnil žalobcovi zúčastniť sa prejednávania priestupku, brániť sa a predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, len opätovne vydal rovnaké rozhodnutie so spätným dátumom (13.05.2016). Rovnako žalovaný konal podľa žalobcu v rozpore so zákonom, ak takéto prvostupňové rozhodnutie potvrdil napriek tomu, že prvostupňový orgán verejnej správy bol viazaný jeho právnym názorom, tento nerešpektoval, nevykonal to, čo mu odvolací orgán uložil a vydal rozhodnutie datované 13.05.2016, ktoré mu bolo doručené 10.11.2016. Správny súd považoval túto námietku žalobcu za dôvodnú. Podľa § 51 Zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo inom zákone stanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní (Správny poriadok). Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy pri rozhodovaní v konaní o priestupkoch je povinný postupovať aj podľa jednotlivých ustanovení Správneho poriadku, pričom orgán verejnej správy je v konaní viazaný zásadou zákonnosti, t.j. povinnosťou v konaní i pri rozhodovaní dodržiavať procesnoprávne i hmotnoprávne predpisy. Tento postup vyplýva orgánu verejnej správy jednak z čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a jednak z ust. § 3 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými predpismi. V preskúmanom prípade žalovaný na základe žalobcom podaného odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy z 24.08.2016 (ktoré bolo výsledkom prejednávania priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Stavebného zákona dňa 13.05.2016 a ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania tohto priestupku a bola mu uložená sankcia vo výške 200 €) toto prvostupňové rozhodnutie zrušil s tým, že vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové prejednanie a rozhodnutie. Z ust. § 59 ods. 3 Správneho poriadku vyplýva, že orgán verejnej správy je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný. Prvostupňový orgán verejnej správy sa však citovanými ustanoveniami Správneho poriadku neriadil a napriek tomu, že bol právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný, nepostupoval tak, ako mu to žalovaný v postavení odvolacieho orgánu uložil. Po vrátení spisového materiálu z odvolacieho orgánu prvostupňový orgán verejnej správy vec neprejednal (žalobcu nepredvolal na prejednanie priestupku a neumožnil mu, aby v priestupkovom konaní využil svoje procesné oprávnenia, napr. právo vyjadriť sa, predkladať a navrhovať dôkazy atď.). V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že v zmysle judikatúry všeobecných súdov SR, Ústavného súdu SR i Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach priestupkov ide o veci trestného charakteru, v ktorých musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Základné právo na spravodlivý proces v rámci výkonu verejnej správy je čiastočne vyjadrené v čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR. Vo svojej podstate vyjadruje požiadavku, aby súkromná osoba disponovala a mala vnútroštátnym právnym poriadkom zaručené všetky procesné práva, ktoré sa považujú za súčasť práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 Dohovoru a to aj v prípade, ak o jej právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach rozhoduje vykonávateľ verejnej správy, ktorý má postavenie vykonávateľa verejnej moci. „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými predpismi, porušuje ústavnoprávne princípy“ (II.ÚS 85/06). V preskúmanom prípade prvostupňový orgán verejnej správy nerešpektoval právnym názorom odvolacieho orgánu (§ 59 ods. 3 veta za bodkočiarkou Správneho poriadku), vec neprejednal a bez ďalšieho len vydal nové rozhodnutie, ktoré navyše bolo datované 13.05.2016, t.j. na rozhodnutí bol uvedený pôvodný dátum, kedy bolo vykonané prejednanie priestupku (13.05.2016) a to v neprítomnosti obvineného z priestupku, hoci z logiky veci, z administratívneho spisu i z vyjadrení účastníkov konania nesporne vyplýva, že predmetné prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy mohlo byť a aj bolo vydané až po vydaní zrušovacieho rozhodnutia žalovaného z 21.10.2016, o čom svedčí aj skutočnosť, že toto „nové“ prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 10.11.2016. Vo vzťahu k datovaniu predmetného prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy (dňom 13.05.2016) správny súd

poukazuje na ust. § 47 ods. 5 Správneho poriadku, podľa ktorého v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa o.i. uvedie dátum vydania rozhodnutia. Z toho vyplýva, že nie je možné akceptovať taký postup orgánu verejnej správy, keď po zrušení prvostupňového rozhodnutia žalovaným v odvolacom konaní bolo následne vydané rozhodnutie, ktoré je datované dňom 13.05.2016, ktorý deň predchádza dňu vydania odvolacieho rozhodnutia žalovaného (21.10.2016). V dôsledku žalobcom podaného odvolania proti „novo“ vydanému rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy zo dňa 13.05.2016 bolo odvolanie spolu so spisovým materiálom predložené odvolaciemu orgánu (žalovanému), ktorému vyplynula povinnosť postupovať podľa § 59 Správneho poriadku, t.j. preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a v prípade, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplniť, prípadne zistené vady odstrániť. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolací orgán je povinný rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť, ak sú preto dôvody. V takom prípade odvolací orgán vec vráti orgánu verejnej správy na nové prejednanie a rozhodnutie. Skutočnosť, že prvostupňový orgán verejnej správy potom, ako bolo jeho predchádzajúce rozhodnutie odvolacím orgánom zrušené s tým, že mu bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, nepostupoval spôsobom, ako mu uložil odvolací orgán, hoci bol jeho právnym názorom viazaný v zmysle § 59 ods. 3 Správneho poriadku, je takou skutočnosťou, ktorá zakladá jednoznačne dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy. Pokiaľ takýmto spôsobom žalovaný v preskúvanom prípade nepostupoval, t.j. prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy nezrušil a vec mu nevrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, ale naopak, rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP. Správny súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný len všeobecne konštatoval, že prvostupňový orgán verejnej správy „odstránil vytknuté nedostatky“, hoci z administratívneho spisu takýto postup nevyplýva, priestupok nebol prejednaný, žalobca nebol predvolaný na prejednanie priestupku a nebolo mu umožnené využiť svoje procesné oprávnenia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je navyše ani zrejmé, ako sa žalovaný vysporiadal s tým, že prvostupňový orgán verejnej správy vec znovu neprejednal a až na pojednávaní uviedol, že nariadenie pojednávania nepovažoval za potrebné, pretože by vzhľadom na to, že podľa jeho názoru bol skutkový stav zistený úplne, pojednávanie neprineslo iný výsledok. Pre úplnosť správny súd poukazuje na to, že v predloženej administratívnej spise zrušujúce rozhodnutie žalovaného z 21.10.2016 absentuje a správny súd sa s jeho obsahom oboznámil len prostredníctvom žalobcom predloženej fotokópie.

49. Žalobca namietal, že mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces tým, že prvostupňový orgán verejnej správy mu neumožnil brániť svoje práva na pojednávaní o prejednaní priestupku z dôvodu, že mu nebolo riadne a včas doručené predvolanie na prejednanie priestupku, keďže bola nezákonne uplatnená fikcia doručenia predvolania a napriek tomu, že neboli splnené podmienky na konanie pojednávania o priestupku, bolo pojednávanie vykonané v neprítomnosti žalobcu ako obvineného z priestupku. Správny súd považuje za potrebné predovšetkým upozorniť na skutočnosť, že prvostupňový orgán verejnej správy na základe zistení vyplývajúcich z vykonaného štátneho stavebného dohľadu preukázateľne opakovaně predvolal žalobcu na prejednanie priestupku (v predvolaní žalobca nebol poučený o svojich právach v zmysle § 73 ods. 2 Zákona o priestupkoch) a to opakovaně, riadne a včas. Žalobca sa na prejednanie priestupku stanovené na deň 29.01.2016, 07.04.2016 a 22.04.2016 nedostavil a svoju neúčast' ospravedlnil, hoci v jednom prípade neuviedol konkrétne vážne dôvody, pre ktoré sa prejednanie priestupku nemohol zúčastniť a tieto ani nedoložil. Z uvedeného vyplýva, že prejednanie priestupku vo vyššie uvedených termínoch nebolo uskutočnené z dôvodov na strane žalobcu.

50. Žalobca ďalej namietal, že prvostupňový orgán verejnej správy žalobcovi nedoručil predvolanie na prejednanie priestupku na deň 13.05.2016 riadne a včas. Tvrdil, že nebolo možné uplatniť na doručenie predvolania fikciu doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, predvolanie mu bolo doručené až dodatočne 20.05.2016, v dôsledku čoho podľa žalobcu neboli splnené podmienky na prejednanie priestupku dňa 13.05.2016 v jeho neprítomnosti. Z originálu „Doručenky do vlastných rúk“, ktorá je súčasťou administratívneho spisu žalovaného a je pripojená k originálu predvolania na prejednanie priestupku na deň 13.05.2016 adresovaného žalobcovi vyplýva, že predmetom doručovania bola zásielka č. 1091/2015/PM (ktorej obsahom bolo predvolanie žalobcu na prejednanie priestupku, čo medzi účastníkmi konania nebolo sporné), pričom na predmetnej doručenke (návratke), ktorá je

potvrdením o doručení písomností, sú vyznačené poštovým doručovateľom poskytovateľa poštových služieb (v tomto prípade Slovenská pošta - poštový úrad Poniky) nasledovné údaje:

1. neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie dňa 28.04.2016,
2. opakované doručenie 29.04.2016,
3. deň uloženia zásielky 29.04.2016.

Ďalej na doručení adresát (žalobca) potvrdil prijatie tejto písomnosti dňa 20.05.2016, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná. Keďže doručenie je verejnou listinou, údaje na doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Z ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku vyplýva, že ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do 3 dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Z predmetnej doručky, na ktorej boli vyznačené poštovou doručovateľkou všetky relevantné údaje umožňujúce prvostupňovému orgánu verejnej správy aplikovať ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku, je možné vyvodiť záver, že zásielka bola uložená na pošte dňa 29.04.2016 a keďže adresát, ktorý je fyzickou osobou, si písomnosť nevyzdvihol do 3 dní odo dňa jej uloženia, t.j. do 02.05.2016, v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku posledný deň tejto lehoty (t.j. deň 02.05.2016) sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Skutočnosť, že si adresát (žalobca) vyzdvihol (prevzal) predmetnú zásielku dňa 20.05.2016, t.j. po uplynutí odbernej lehoty stanovenej v § 24 ods. 2 Správneho poriadku, je pre určenie dňa doručenia predmetnej zásielky irelevantná. Vo vzťahu k splneniu zákonných podmienok na prejednanie priestupku v neprítomnosti obvineného z priestupku (žalobcu) však uvedené platí len za predpokladu, že prvostupňový orgán verejnej správy najneskôr pred začatím pojednávania o prejednaní priestupku, t.j. najneskôr dňa 13.05.2016, disponoval predmetnou doručkou s vyznačenými údajmi umožňujúcimi uplatniť fikciu doručenia zásielky. V zmysle § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch môže orgán verejnej správy prejednať vec v neprítomnosti obvineného z priestupku vtedy, ak sa tento nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu na ústne pojednávanie, za predpokladu, že na toto ústne pojednávanie bol riadne predvolaný. V zápisnici o prejednaní priestupku č. Oc.ú.-1091/2015 zo dňa 13.05.2016 je uvedený text, že „obvinený sa na základe predvolania, ktoré prevzal dňa 02.05.2016 na prejednanie priestupku nedostavil na deň 13.05.2016 a svoju neprítomnosť neospravedlnil, a preto správny orgán v zmysle § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch priestupkovú vec prejednal v neprítomnosti obvineného z toho dôvodu, že sa bez náležitého ospravedlnenia nedostavil“. Správny súd však (aj vzhľadom na uplatnenú námietku žalobcom) poukazuje na skutočnosť, že zo zápisnice o prejednaní priestupku nie je zrejmé, z čoho prvostupňový orgán verejnej správy vychádzal, keď v zápisnici uviedol ako deň doručenia predvolania žalobcovi dátum 02.05.2016, keď síce z údajov uvedených na doručení nachádzajúcej sa v administratívnom spise skutočne pri aplikácii ust. § 24 ods. 2 Správneho poriadku vyplýva, že za deň doručenia zásielky s predvolaním sa považuje deň 02.05.2016, avšak z tejto doručky opatrenej dennou okrúhlou pečiatkou pošty Poniky s dátumom 20.05.2016 súčasne vyplýva, že predmetná zásielka mohla byť prvostupňovému orgánu verejnej správy fyzicky vrátená až po 20.05.2016 (kedy si zásielku žalobca fyzicky prevzal, čo potvrdil svojím podpisom), a teda prvostupňový orgán verejnej správy touto vrátenou doručkou logicky nemohol disponovať v deň prejednávania priestupku 13.05.2016. Je síce možné predpokladať, že údaj o tom, kedy bola predmetná zásielka uložená na pošte, mohol zamestnanec stavebného úradu overiť, resp. zistiť aj bez fyzického vrátenia doručky s vyznačenými relevantnými údajmi potrebnými pre aplikáciu fikcie doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, avšak či, kedy, kto a akým spôsobom toto urobil, zo zápisnice o prejednaní priestupku, ani z administratívneho spisu nevyplýva. Len za predpokladu, že uvedená skutočnosť bude preukázateľne zistená s výsledkom, že orgán verejnej správy dňa 13.05.2016 takouto informáciou disponoval, je možné konštatovať, že boli dňa 13.05.2016 splnené zákonom stanovené podmienky (§ 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch) na prejednanie priestupku v neprítomnosti obvineného (žalobcu). Bez ohľadu na vyššie uvedené je však nutné opätovne zdôrazniť skutočnosť, že potom, ako žalovaný svojím rozhodnutím vydaným 21.10.2016 zrušil prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy (datované 24.08.2016) a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové prejednanie a rozhodnutie veci, bol prvostupňový orgán verejnej správy povinný priestupok prejednať, t.j. predvolať žalobcu na prejednanie priestupku a umožniť mu realizovať svoje procesné práva vyplývajúce z právnych predpisov a zaručujúce mu právo na spravodlivý proces pri prejednaní priestupku pred orgánom verejnej správy. Tak, ako už bolo uvedené v bode 48 tohto rozsudku, prvostupňový orgán verejnej správy takýmto spôsobom nepostupoval.

51. Žalobca v žalobe tvrdil, že nemá na svojom pozemku stavbu „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“, ktorú by zrealizoval bez stavebného povolenia alebo ohlásenia stavebnému úradu, a preto priestupok, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným a za ktorý mu bola uložená pokuta, sa nestal. Argumentoval, že na pozemku má len dve stavby (rodinný dom a garáž), ktoré realizoval na základe stavebného povolenia a ak by stavebný úrad zistil dňa 22.09.2015 postavený sklad, nemohlo by sa jednať o čiernu stavbu, pretože stavebnému úradu bolo dňa 07.08.2015 doručené Ohlásenie drobnej stavby a stavebný úrad proti ohláseniu neuviedol žiadne námietky. Uvedená námietka žalobcu smerovala k nedostatočne zistenému skutkovému stavu. Správny súd po preskúmaní veci uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Vyššie uvedené tvrdenia žalobcu ohľadne neexistencie drobnej stavby „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“ nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v listinách nachádzajúcich sa v administratívnom spise. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca podaním doručeným stavebnému úradu 07.08.2015 ohlásil v zmysle § 57 ods. 1 Stavebného zákona drobnú stavbu plniacu doplnkovú funkciu k rodinnému domu žalobcu. Pri výkone štátneho stavebného dozoru dňa 22.09.2015 bolo následne zistené, že predmetná drobná stavba „Sklad záhradného náradia a palivového dreva“ na pozemku parc. č. 262/3 v

k. ú. L. s rozmermi 4,80 m x 4,76 m bola žalobcom zrealizovaná, pričom hrubá stavba je pokrytá drevenou výplňou, je bez okien a dverí. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo zápisu z výkonu štátneho stavebného dohľadu zo dňa 22.09.2015, ako aj z fotodokumentácie v rámci neho vyhotovenej. V zápise sa ďalej uvádza, že stavebníci začali so stavebnými prácami 01.05.2015 bez príslušného povolenia stavebného úradu. Zo zápisu vyplýva, že žalobca bol prítomný pri výkone štátneho stavebného dohľadu a bolo mu umožnené vyjadriť sa k zisteniam vyplývajúcim z výkonu štátneho stavebného dohľadu zaznamenaným v predmetnom zápise. Žalobca k zisteniam uviedol, že sa domnieval, že predmetnú stavbu mal ohlásiť. V texte zápisu je uvedené, že prítomní súhlasia so zápisom bez pripomienok, zápis bol nahlas prečítaný a prítomní (t.j. aj žalobca) ho na znak súhlasu vlastnoručne podpísali. Záver stavebného úradu (i žalovaného), že žalobca predmetnú drobnú stavbu Sklad záhradného náradia a palivového dreva realizoval bez príslušného povolenia stavebného úradu, alebo ohlásenia stavebného úradu, vyplýva z vykonaného dokazovania, keď žalobca v konaní nepredložil dôkaz o tom, že by mu bol stavebný úrad na základe jeho písomného ohlásenia drobnej stavby v zmysle § 57 ods. 1 Stavebného zákona (doručeného stavebnému úradu 07.08.2015) oznámil, že proti uskutočneniu tejto stavby nemá námietky. V žalobe žalobca vyslovil názor, že pokiaľ mu neboli doručené zo stavebného úradu žiadne námietky k ohláseniu stavby, mal za to, že ohlásenie drobnej stavby „sa stalo platné“. Uvedenú argumentáciu ozrejmil, resp. doplnil až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby a správny súd vyhodnotil následné vyjadrenia žalobcu ako účelové. Z ust. § 57 ods. 2 veta prvá Stavebného zákona vyplýva, že stavebník môže uskutočniť stavby ohlásené podľa § 57 ods. 1 Stavebného zákona len na základe písomného oznámenia stavebného úradu, že proti ich uskutočneniu nemá námietky. Pokiaľ stavebný úrad takéto písomné oznámenie k ohláseniu drobnej stavby žalobcovi nedoručil, žalobca ako stavebník nemohol predmetnú stavbu uskutočniť. V administratívnom spise sa nenachádza žiadny doklad, ktorý by preukazoval žalobcovu tvrdenie, že predmetná stavba (ktorá bola predmetom štátneho stavebného dohľadu) nie je „Skladom záhradného náradia a palivového dreva“, ale jedná sa o „Garáž“, ktorá bola podľa tvrdenia žalobcu postavená na základe stavebného povolenia z r. 1998. Predmetné žalobcom označené povolenie však nie je súčasťou administratívneho spisu. V tejto súvislosti správny súd dáva do pozornosti, že rozmery a charakteristika stavby, ktorá bola predmetom štátneho stavebného dohľadu, nezodpovedajú žalobcom označenej stavby garáže. Pokiaľ teda stavebný úrad i žalovaný konštatovali, že žalobca uskutočnil drobnú stavbu, ktorú treba ohlásiť, bez takéhoto ohlásenia (čím sa dopustil priestupku podľa § 105 ods. 1 písm. a/ Staveného zákona), tento záver vychádzal z vykonaného dokazovania a z podkladov vyplývajúcich z výkonu štátneho stavebného dohľadu, t.j. zo skutkových zistení vyplývajúcich z predložených dokladov a výkonu štátneho stavebného dohľadu tak, ako sú zaznamenané, resp. doložené do administratívneho spisu.

52. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP zrušil. V ďalšom konaní je potrebné prejednať vec v súlade s ustanoveniami Zákona o priestupkoch a Správneho poriadku tak, aby mal žalobca ako obvinený z priestupku zabezpečené právo na spravodlivý proces pri prejednaní priestupku v rámci výkonu verejnej správy vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru. Správny súd dáva do pozornosti, že pri prejednaní priestupku je potrebné vzhľadom na plynutie lehôt a ust. § 20 Zákona o priestupkoch mať na zreteli otázku zániku práva zodpovednosti za priestupok, pričom správny súd konštatuje, že v čase vydania tohto rozsudku vzhľadom na ust. § 71 ods. 1 SSP,(v

zmysle ktorého lehoty na zánik zodpovednosti určené v právnych predpisoch upravujúcich priestupky počas konania podľa Správneho súdneho poriadku neplynú), s prihliadnutím na zistený skutkový stav vo veci, nedošlo k zániku zodpovednosti za priestupok. V prípade, že počas prejednávania priestupku orgánom verejnej správy budú splnené podmienky na aplikáciu ust. § 20 Zákona o priestupkoch, orgán verejnej správy bude povinný ex offo na túto skutočnosť adekvátne procesne zareagovať.

53. O náhrade trov konania úspešného žalobcu rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že mu priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, podaná na Krajskom súde v Banskej Bystrici.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva, d) návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.